

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/154/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824201119
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5824201119.1

Uznesenie

15

14CoP/154/2024

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov - matka: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., t.č. bytom E. F. XXX, právne zastúpená: JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou so sídlom Vajanského 2786/2, Žilina a otec: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, D., právne zastúpený: JUDr. Luciou Krausovou, advokátkou so sídlom Bernolákova 403/50, Námestovo, o návrhu matky a návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/52/2024-54 zo dňa 13. mája 2024, takto

rozhodol:

15

14CoP/154/2024

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/52/2024-54 zo dňa 13. mája 2024 potvrdzuje.

odôvodnenie:

2

14CoP/154/2024

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým:

„I/ Súd dočasne zveruje maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky C. B., nar. XX.XX.XXXX, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 7P/52/2024 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu.

II/ I. G. B., nar. XX.XX.XXXX, je oprávnený stýkať sa s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX, každý nepárny týždeň v čase od piatku po ukončení školského vyučovania mal. dieťaťa do pondelka nasledujúceho týždňa do začiatku školského vyučovania mal. dieťaťa, kde si otec prevezme dieťa v určenom čase v školskom zariadení a po ukončení styku privedie mal. dieťa do školského zariadenia a každý párny týždeň vo štvrtok po ukončení školského vyučovania mal. dieťaťa si otec prevezme mal. dieťa v školskom zariadení a v piatok pred začiatkom školského vyučovania mal. dieťaťa otec privedie dieťa do školského zariadenia.

III/ I. G. B., nar. XX.XX.XXXX, je povinný platiť na výživu maloletej A. B., nar. X. XX. XXXX sumou 100 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom doručenia tohto uznesenia.“

2. S poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), čl. 4 CMP, § 325 ods. 1 CSP, § 329 ods.1 veta prvá, ods. 2 CSP, § 360 ods. 1 CMP, § 366 CMP, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 24 ods. 4 Zákon o rodine, § 62 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, § 75 ods. 1 Zákona o rodine,

§ 76 ods.1 Zákona o rodine, čl.5 zákona o rodine a skutočnosti vyplývajúce zo spisu okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t.j. keď je priamo ohrozená jeho výživa, alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a potreba bezodkladne upraviť pomery alebo existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená.

3. Účelom neodkladných opatrení je rýchla, avšak dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, prípadne ešte nevykonateľného alebo možného rozhodnutia. Vydanie neodkladného opatrenia však predpokladá aspoň osvedčenie práva, resp. osvedčenie ohrozenia tohto práva a tiež, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Povinnosťou súdu je pri vydávaní neodkladného opatrenia skúmať všetky aspekty jeho nariadenia, a teda dôkladne skúmať a zvažovať, najmä či je nárok účastníka na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčený a či je naliehavá potreba okamžitého zásahu zo strany súdu, t.j. či je naliehavá potreba nariadiť takéto opatrenie. V každej veci týkajúcej sa maloletých detí dominuje záujem maloletého dieťaťa. Dosiahnutie účinnej ochrany záujmov maloletých detí je zabezpečené aj inštitútom neodkladných opatrení. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na danej dočasnej úprave pomerov. Teda, ak je nariadenie neodkladného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. Súd by mal pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia nielen v prípadoch, ak riešenie situácie neznesie odklad, ale aj v prípade, ak je úprava neodkladným opatrením v záujme maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov účastníkov konania. Neodkladné opatrenie je mimoriadnym inštitútom a môže byť nariadené iba vtedy, ak sú splnené zákonné predpoklady. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predostretého účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom maloletého dieťaťa), na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž na rozdiel od sporového konania je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či ostali nečinnými.

4. Okresný súd sa oboznámil s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj so spisovým materiálom, pričom zistil, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/57/2023-79 zo dňa 16.08.2023 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola mal. A. B. na čas po rozvode zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom striedania. Výživné nebolo určené. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka (ale aj správy OR PZ v Dolnom Kubíne, Obvodné oddelenie PZ Trstená zo dňa 26.04.2024 č.l. 44 spisu) mal okresný súd osvedčené, že dňa 12.04.2024 došlo v súvislosti s pádom z elektrickej kolobežky, ktorú viedol otec maloletej, k zraneniu maloletej, pričom otcovi maloletej bolo v čase o 21:36 hod. nameraná hodnota 0,66mg/l alkoholu po vykonaní jeho dychovej skúšky. Následne maloletá bola hospitalizovaná na detskom oddelení HNŠP v Trstenej, kde počas celej hospitalizácie bola s ňou prítomná matka, prepustená bola dňa 17.04.2024 do domácej starostlivosti, čo mal okresný súd preukázané z č.l. 39 spisu. Z predbežnej prepúšťacej správy (č.l. 10 spisu) vyplýva, že je potrebné sa do 3 dní s mal. hlásiť u jej obvodnej pediatričky, kontrola na chirurgickej ambulancii, sledovať stav dieťaťa, pri zvracaní, zvýšenej spavosti vyhľadať lekára, možnosť navštíviť klinického psychológa, o čom bola matka poučená. Z uvedeného vyplýva, že liečba bude ešte určitý čas pokračovať. Zo správy kolízneho opatrovníka tiež vyplýva, že mal. A. uviedla, že ľúbi ocina aj mamínu. Teraz by chcela zostať s maminou, ale chce ísť aj k ocinovi. Chcela by viacej času tráviť s maminou. Otec mal. uviedol, že mu záleží, aby striedavá osobná starostlivosť prebiehala aj naďalej. Má svoju dcéru rád a neskutočne ho mrzí, čo sa stalo. Chce

jej byť na blízku. Podnety príbuzných otca ohľadne zdravotného stavu matky preveril kolízny opatrovník s negatívnym výsledkom (č.l. 39, 42 spisu).

5. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že rozhodujúcim kritériom pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti je najlepší záujem dieťaťa. Okresný súd mal osvedčené, že existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Bolo preukázané, že v starostlivosti otca o maloleté dieťa sa vyskytli závažné nedostatky - otec sa s dieťaťom zdržiaval v pohostinstve, čo vo všeobecnosti nemožno považovať za vhodné prostredie pre dieťa, zdržal sa tam do neskorých večerných hodín, ignorujúc denný režim dieťaťa, ktoré je žiačkou základnej školy a na ďalší deň malo ísť na vyučovanie a predovšetkým otec dieťaťa pod vplyvom alkoholických nápojov prevážal dieťa na elektrickej kolobežke, kde nezvládol riadenie a došlo k úrazu dieťaťa, ktoré si vyžiadalo hospitalizáciu a následné domáce liečenie dieťaťa. Vzhľadom na tieto zistenia mal okresný súd za to, že je pre dieťa vhodnejšie, aby sa minimálne po dobu svojho liečenia po tomto úraze zdržiavalo u svojej matky, ktorá aj bola s dieťaťom počas jeho hospitalizácie a sprevádza dieťa na lekárske ošetrenia a vyšetrenia. Vzhľadom na prežitú traumou by pre dieťa bolo nadmerne psychicky aj fyzicky zaťažujúce, aby bolo nútené meniť svoje výchovné prostredie, keďže aktuálne sa nachádza u matky.

6. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že hoci si je vedomý toho, že úraz je vecou nešťastnej náhody, treba zdôrazniť, že v tomto prípade k vzniku úrazu významným spôsobom prispela nezodpovednosť otca, kedy viedol elektrickú kolobežku s dieťaťom pod vplyvom alkoholu, po zotmení a bez použitia ochranných prostriedkov pre dieťa. Súd má z pohovoru s mal. dieťaťom osvedčené, že požívanie alkoholických nápojov otcom nie je ojedinelou záležitosťou, ale otec alkoholické nápoje požíva na pravidelnej báze, aj v čase, keď je dieťa v jeho osobnej starostlivosti. Takéto správanie otca nie je pozitívnym výchovným vzorom pre dieťa, zvlášť, keď otec dieťa so sebou berie aj do pohostinských zariadení. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zobrať okresný súd do úvahy názor mal. dieťaťa, ktoré síce deklarovalo silný citový vzťah k obojmu rodičom, vyjadrilo však želanie teraz zotrvať u matky a tiež uviedlo, že v čase, keď je u otca, tak sa jej otec venuje málo a väčšinou sa jej venuje babka. Okresný súd poukázal aj na to, že otec spochybňuje pred dieťaťom rodičovské kompetencie matky, keď primäl dieťa, aby v čase, keď je u matky, nosilo hodinky, prostredníctvom ktorých je možné sa s dieťaťom telefonicky skontaktovať, zatiaľ čo v čase, keď je u otca, tieto hodinky nosiť nemusí. Rodičovské kompetencie matky spochybňujú aj blízki príbuzní otca dieťaťa, ako vyplýva z viacerých ich podnetov, ktoré boli doručené kolíznemu opatrovníkovi. Tieto podnety boli všetky vyhodnotené ako neopodstatnené. Okresný súd zdôraznil, že rodičovský konflikt je prekážkou striedavej osobnej starostlivosti o dieťa.

7. Kolízny opatrovník navrhol, aby okresný súd neodkladným opatrením upravil styk otca s mal. dieťaťom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Okresný súd považoval navrhnutú úpravu styku za primeranú, ktorá zabezpečí otcovi a dieťaťu potrebný osobný kontakt.

8. V zmysle § 366 CMP súd neodkladným opatrením môže nariadiť účastníkovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, teda v rozsahu určenom na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávnených osôb, ktorým je v tomto prípade maloleté dieťa. V danom prípade súd po oboznámení sa s pomermi účastníkov v rozsahu vyplývajúcom z listinných dôkazov, založených v súdnom spise uzavrel, že otec výživné pre mal. neplatí v žiadnej výške, úprave vyživovacej povinnosti v nevyhnutnej miere v zmysle § 366 CMP podľa názoru súdu v tomto prípade zodpovedá určenie výživného v sume 100 Eur mesačne (kde pri určení výšky predbežného výživného okresný súd zobrať jednak do úvahy vek mal. dieťaťa a náklady s ním súvisiace. na ktoré matka poukázala vo svojom návrhu, ako aj príjem otca (ktorý mal okresný súd osvedčený č.l. 32, 35 spisu) a skutočnosti, že matka toho času musí venovať zvýšenú pozornosť doliečovaniu maloletej a v prípade nutnosti zostať s maloletou aj na OČR, čím sa zníži jej príjem zo zamestnania. Pri určení výšky výživného, mal okresný súd za to, že týmto spôsobom bude výživa maloletej v nevyhnutnej miere zabezpečená. Súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení sa neuplatňujú zásady, ktoré platia pri rozhodovaní o výživnom vo veci samej, hlavne zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Neodkladným opatrením možno povinného rodiča zaviazat len, aby prispieval na výživu dieťaťa v nevyhnutnej miere. Okresný súd zaviazal otca na platenie výživného od doručenia neodkladného opatrenia s poukazom na § 332 ods. 1 CSP. S poukazom na § 330 ods. 1 CSP súd výrokom I/ určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o návrhu matky o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

9. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal odvolanie otec, ktorý namietal, že okresným súdom vyslovené závery sa nezhodujú so skutočnosťou. Jednak deň 12.04.2024 bol piatok, preto dieťa nemalo v nasledujúci deň vyučovanie. Aj z tohto dôvodu otec vyhovel žiadosti dcéry navštíviť detské ihrisko a zotrvať na ňom dlhšie než počas pracovných dní. Dieťa sa nezdržiavalo v pohostinstve s otcom, ale na detskom ihrisku, ktoré je v blízkosti pohostinstva. Na deti celú dobu dozeral otec striedavo s matkou dcérinej kamarátky. Nie dcéra, ale otec trval na odchode domov, a to aj napriek žiadostiam dcéry, aby sa mohla ďalej hrať. Túto skutočnosť preukazoval čestným vyhlásením matky, ktorá spolu s otcom na deti dohliadala. Súd pri tomto hodnotení vychádzal výhradne z účelového, ničím nepreukázaného, tvrdenia matky, ktorá uvádza, že otec išiel v maloletou do miestneho pohostinstva, ignoroval jej denný režim, únavu a vek, ignoroval aj jej potreby, žiadosti a plač, aby išli domov. Tieto tvrdenia matky sú zavádzajúce, matka na mieste nebola prítomná, preto tvrdenia o žiadostiach a plači maloletej sú len fabuláciami z jej strany. Otec uvádza, že matka sa v minulosti taktiež dopúšťala konania, ktoré aktuálne vyčíta otcovi v čase, keď pracovala v Pizzerii J. (jedno z jej predchádzajúcich zamestnaní), maloletá s ňou zostávala v práci aj do neskorých večerných hodín ako dôkaz označil: čestné vyhlásenie K. L..

10. V odvolaní otec zvýraznil, že opakovane uviedol svojej dcére aj kolíznej opatrovníčke, že si je vedomý svojho pochybenia, mrzí ho, že došlo k nehode a že ublížil svojej dcére. Osobitne sa ho dotklo, keď si v uznesení prečítal, ako sa dcéra hanbila pre poranenú tváričku. Otec uviedol, že sa ednalo o nehodu, ktorá ho nesmierne mrzí a verí, že jeho jednorazové zlyhanie nepredstavuje také ohrozenie dcéry, ktoré by malo byť dôvodom na zmenu formy osobnej starostlivosti o maloletú. Pri najbližšom stretnutí otca s maloletou po nariadení neodkladného opatrenia, otec oznámil dcére, že sa budú musieť menej vídať, na čo sa maloletá rozplakala s otázkami „či on (otec) s ňou už nechce byť každý týždeň“ a „prečo o ňu (maloletú) nebojuje“. Po ukludnení otcovi jasne uviedla, že s ním a matkou chce byť „týždeň týždeň navždycky“. Vzhľadom na túto reakciu dcéry sa jej otec pýtal aj na ostatné veci, ktoré mala maloletá uviesť kolíznej opatrovníčke, na čo maloletá uviedla buď, že to nepovedala, alebo že niektoré veci povedala preto, lebo jej to predtým povedala matka alebo dokonca, že nič také nepovedala, ale povedala to kolíznej opatrovníčke len matka. Otec má preto vážne pochybnosti o objektívnosti správy kolíznej opatrovníčky a že skutočný názor dieťaťa nebol riadne zistený, resp. riadne tlmočený súdu.

11. Otec v odvolaní uviedol, že možno sa stotožniť so záverom okresného súdu, že v čase rekonvalescencie je stabilné prostredie pre doliečenie významným faktorom, avšak pokiaľ by dieťa prežívalo poúrazovú traumu spôsobom, aký popisuje matka vo svojom návrhu, maloletá by sa nedožadovala v čase od 24.04.2024 do 29.04.2024 pobytu u otca, kde podľa jeho vyjadrení pokojne spávala a zabávala sa, a týždeň po nehode riadne pokračovala v školskej dochádzke. V žiadnom prípade nebagatelizoval zdravotný stav maloletej po nehode, dožadoval sa stretnutia s ňou ešte počas pobytu v nemocnici, ktorému však matka aktívne bránila, s odvolávaním sa na zdravotnícky personál, ktorý mal údajne kontakt otca s maloletou zakázať; po konfrontácii zdravotníkov títo uviedli, že išlo o požiadavku zo strany matky. Na nevhodnosť tohto správania matku upozornil aj zdravotnícky personál – matka na sociálnej sieti ešte počas hospitalizácie zverejňovala fotografie zranenej maloletej.

12. V odvolaní otec uviedol, že kategoricky popiera, že požívanie alkoholických nápojov nie je ojedinelou záležitosťou, najmä pokiaľ tento záver okresného súdu vychádzal jedine zo zaujatých názorov matky, s ktorou neudržiava prakticky žiaden osobný kontakt a z pohovoru s maloletou, ktorý pohovor bol do značnej miery, ak nie úplne, ovplyvnený matkou. Maloletá nikde vo svojej výpovedi neuvádza, že sa otec v čase, keď je u neho, o ňu nestará, že vospáva, že je vulgárny, že by mu býva často zle alebo mal akékoľvek iné opilecké stavy a prejavy. Deti alkoholikov, ako matka otca označuje, sú schopné opilecké stavy rodiča rozpoznať a aj pomenovať, najmä sa však stráňa kontaktu s týmto rodičom, čo je v danom prípade úplne naopak – dieťa sa dožaduje kontaktu s otcom v rozsahu pred nariadením neodkladného opatrenia. Pokiaľ išlo o správu kolízneho opatrovníka, z ktorej je zrejmé, že v častiach, kde vypovedá maloletá, je zjavná reprodukcia predchádzajúcich výrokov matky, následne matka aj dopĺňa vyjadrenia vlastnej dcéry. Otec má povolanie, ktoré vykonáva mimo miesta svojho bydliska a ktoré denne vyžaduje presuny motorovým vozidlom, preto otec považuje matkou tvrdenú pravidelnú opitnosť za vykonštruovanú; týmto spôsobom by ohrozil svoje zamestnanie a zdroj príjmu.

13. V odvolaní otec uviedol k tvrdenému spochybňovaniu rodičovských kompetencií matky (vo svetle údajného nútenia nosenia hodín maloletou), že do výchovy maloletej matkou nijako nezasahuje, zameriaval sa vyslovene na týždne, kedy mal maloletú vo svojej starostlivosti. Otec chce maximálny

možný kontakt s dcérou pri minimálnom možnom osobnom kontakte s jej matkou, nakoľko sú medzi nimi napäté vzťahy, od ktorých chce dcéru uchrániť; nedokáže však zamedziť nevyžiadanému kontaktu s matkou, nakoľko táto má neustálu potrebu prostredníctvom emailov, sociálnych sietí a pod. otca konfrontovať. Pre dokreslenie situácie otec uvádza, že dcére dal hodinky preto, aby mala možnosť sa s ním spojiť alebo si privolať pomoc. Nepopiera, že dcére posielal hlasové správy, ale je to len jedna z foriem ich komunikácie. Pre pracovné povinnosti sa s dcérou nedokáže vždy spojiť v čase, keď mu volá, ale vždy, keď má možnosť, volá jej späť. Otec je presvedčený, že zmena formy starostlivosti o maloletú a vôbec jej odlúčenie od otca, je dlhodobým cieľom matky a ako sama uviedla, až nešťastná zhoda okolností zo dňa 12.04.2024 pre ňu vytvorila priestor pre podanie takéhoto návrhu. Svojím spôsobom to dokazuje aj návrh samotný, nakoľko matka v ňom nenavrhol žiaden rozsah stretávania otca s maloletou pre prípad, ak by súd vzhľadom na dôvody na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. Jednorazový exces nemôže byť dôkazom zanedbávania starostlivosti otca o maloletú, ktorý by odôvodňoval zmenu zverenia maloletej. Otec maloletú nevystavil nebezpečenstvu ani úmyselne ani opakovane, k nehode mohlo dôjsť aj keby otec nebol pod vplyvom alkoholu. V neposlednom rade otec poukazuje na to, že aj sama maloletá vníma redukciu kontaktu s otcom ako ujmu. Z tohto dôvodu, aj s ohľadom na fakt, že otec si svoje pochybenie priznáva a úprimne ho ľutuje, je ochotný podriať sa akémukoľvek výchovnému opatreniu, ktoré mu uloží súd tak, aby neboli s dcérou ukrátení o spoločný čas. Navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. f) a h) CSP napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla a v prípade, ak na to vzhľadom na dôvody, rozhodol o uložení niektorého z výchovných opatrení v zmysle § 37 Zákona o rodine.

14. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý odporučil zamietnuť odvolanie otca a uznesenie Okresného súdu v Námestove 7P/52/2024 zo dňa 13.5. 2024 v celom rozsahu potvrdiť.

15. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá odvolanie otca považovala za účelové, popierajúce najlepší záujem mal. dieťaťa a preferujúce postavenie otca, ktorý sa práve vo vzťahu k mal. A. dopustil konania, ktoré nemožno hodnotiť ako súladné s jej najlepším záujmom. Otec v podanom odvolaní opätovne bagatelizuje svoje konanie, zavádzajúc súd, že vážne zranenia boli mal. A. spôsobené „bežnou“ nehodou, pričom v danej súvislosti je podstatná práve tá skutočnosť, že otec si stav, kedy nebol schopný v dôsledku požitia alkoholických nápojov riadiť akýkoľvek dopravný prostriedok, privodil svojim vlastným nezodpovedným konaním. Jeho snaha o vyvinenie spočíva predovšetkým vo finančnom záujme, kedy sa snaží vyhnúť plateniu výživného na mal. A.. Otca rôzne formy závislostí sprevádzali už počas manželstva účastníkov konania, ktorá skutočnosť bola jednou z príčin rozvratu vzájomných vzťahov a nezájmu matky o obnovenie manželského spoluzitia. Už počas rozvodového konania sa otec pokúšal spochybniť matku, čo do starostlivosti o mal. A. a v jeho konaní možno badať systematickú účelovosť. Napriek jeho snahe neboli v starostlivosti matky zistené nijaké nedostatky. Recidívne správanie otca možno badať tiež pri spochybňovaní kolíznej opatrovníčky, ktorá háji záujmy mal. dieťaťa, pričom už v rámci rozvodového konania otec jej odbornú a zodpovednú prácu napádal. Otec nie je schopný sebareflexie, ktorá vlastnosť sa do zásadnej miery prejavuje vo výslovnom boji o mal. dieťa, bez ohľadu na citové prežívanie dieťaťa, jeho zdravie, stabilitu a bezpečie, ktorých zohľadňovanie je nielen za danej situácie spôsobenej nezodpovedným konaním otca, ale aj vo všeobecnosti, pri rozhodovaní súdu nevyhnutné. Otcom umelo vykonštruovaný dôkaz – čestné prehlásenie p. L. matka spochybňuje a má za to, že na tento nemožno prihliadať, nakoľko údajná svedkyňa nebola poučená o následkoch krivej výpovede. Okrem uvedeného, údajná svedkyňa zrejme tiež nedodrížiava režim a potreby vlastného mal. dieťaťa, ktoré evidentne tiež podobne ako otec mal. A. vodí do blízkosti pohostinstva, preto navrhla, aby odvolací súd na predložené čestné prehlásenie neprihliadal. Matka napriek otcovým výkyvom nálad, jeho rôznym pochybeniam, ktorých sa dopustil v minulosti, sa ho nesnažila očierňovať, ani znevažovať a vzťah s mal. A. podporovala uvedomujúc si, že je jej otec. Preto do doby otcovho závažného pochybenia, ktorým ohrozil nielen zdravie, ale potenciálne aj život spoločnej mal. dcéry, neiniciovala začatie súdneho konania, ale akékoľvek nehody sa snažila riešiť vzájomnou komunikáciou. Ako vyplýva z odôvodnenia podaného odvolania, je to práve otec, ktorý sa snaží akékoľvek komunikácii s matkou vyhýbať, pričom je nutné si uvedomiť, že rodičmi mal. A. zostávajú do konca života a ako rodič by mal byť schopný v rámci zodpovedného rodičovstva racionálnej komunikácie s matkou ohľadom potrieb mal. A.. Spochybňovanie názoru mal. dieťaťa a jeho údajné ovplyvňovanie matkou zostáva výslovne v rovine nepreukázaných tvrdení až klamstiev zo strany otca, ku ktorým sa otec uchýlil v úmysle zvrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z otcom zavinennej nehody má mal. A. výraznú traumu, k nepríjemnému zážitku sa vo svojich myšlienkach vracia a potrvá určitý čas, kým mal. dieťa dokáže

prežitú negatívnu skúsenosť vytesniť, resp. túto aspoň spracovať bez toho, aby to do budúca negatívne poznačilo jej psychický vývin. Z odvolania otca je čitateľné jeho tendenčné narábanie s informáciami pre účely súdneho konania, keď na jednej strane názor mal. A. spochybňuje a tento považuje za ovplyvnený matkou, na strane druhej uvádza údajné vyjadrenia mal. dieťaťa, ktoré považuje zo svojho pohľadu za pravdivé. Otec tak účelovo používa mal. dieťa, resp. jeho vyjadrenia len za predpokladu, že sú tieto v jeho prospech. V opačnom prípade ich do značnej miery spochybňuje, resp. obviňuje iné osoby (matku, kolízneho opatrovníka) z ovplyvňovania mal. dieťaťa. Odvolaciemu súdu dala do pozornosti, „že mal. A. po návrate z nemocnice začala prejavovať známky traumy a na základe odporúčania prepúšťacej doktorky matka dcéru objednala ku klinickej psychologičke pani M., keďže ignoroval fakt, že svojim konaním zo dňa 12.04.2024 okrem fyzických zranení spôsobil maloletej dcére tiež psychickú traumu. Všetky sedenia u pani M. mal. A. absolvovala sama, pričom posudok zašleme konajúcemu súdu bez zbytočného odkladu po tom, ako bude spracovaný.“ Matka sa ostro ohradzuje proti jej očierňovaniu o údajnom bránení v styku počas pobytu mal. A. v nemocnici, ktorá sa zotavovala z mimoriadne vážnych zranení, nakoľko otcova neprítomnosť mala svoje racionálne a pochopiteľné odôvodnenie, keď jeho viditeľné zranenia spôsobovali mal. A. regres a návrat k prežitej traume. V danej súvislosti tiež považovala za potrebné dať do pozornosti odvolacieho súdu otcovo ignorovanie stavu mal. A. a nevyhnutnosti jej psychickej pohody, keď napriek nariadenému neodkladnému opatreniu o (dočasnej) zmene zverenia matka otcovi prostredníctvom e-mailu oznámila bezprostredne po jeho nariadení, t. j. dňa 14.05.2024, avšak otec s prevzatím uznesenia otáľal a vyžadoval striktné dodržiavanie schválenej rodičovskej dohody pod hrozbou privolania polície na matku. Uvedené konanie rozhodne nemožno označiť za súladné s najlepším záujmom mal. dieťaťa, ktoré sa v dôsledku úmyselného konania otca – vedomým požívaním alkoholických nápojov a následnej vedomej jazde na elektrickom dopravnom prostriedku bez ochranných prvkov, zotavovalo nielen po fyzickej, ale predovšetkým psychickej stránke a napriek uvedenému otec nerefletoval jej vážny stav a potreby, ale maril prevzatie rozhodnutia, o ktorom mal vedomosť, dokonca hrozil ďalšou traumou – privolaním policajnej hliadky. Poukazovanie na údajnú matkinu snahu o čakanie na príležitosť podania návrhu na zverenie mal. dieťaťa do jej osobnej starostlivosti sú otcove ničím nepodložené výmysly. Taktiež sa matka ohradzuje proti obvineniam otca, že nenavrhol v podanom návrhu žiadnu úpravu styku a do pozornosti otca dáva, že styk je právo toho rodiča, ktorému mal. dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, pričom pokiaľ povinný rodič v styku nebráni (čo matka nikdy nerobila), zákon mu neprikazuje navrhovať konkrétnu úpravu styku s oprávneným rodičom. Súd prvej inštancie podľa matky vec správne skutkovo a právne posúdil, uprednostnil záujem mal. dieťaťa, prihliadajúc na jeho priaznivý fyzický a psychický vývin, a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/52/2024-54 zo dňa 13.05.2024 v časti zmeny zverenia potvrdil. Vzhľadom k tomu, že suma 100,- eur, ktorou súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu mal. A. nepostačuje na krytie jej nevyhnutných potrieb a s poukazom na otcom preukázaný pozitívny vzťah k alkoholu, kedy je v jeho schopnostiach nakupovať alkoholické nápoje, navrhla zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výživného a otca dočasne zaviazat' povinnosťou prispievať na výživu maloletej v sume aspoň 150,- eur mesačne tak, ako navrhovala v návrhu.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

17. Podľa § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

18. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

19. Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie, akonáhle súd poskytne ohrozenému, alebo porušenému právu definitívnu

ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého a ohrozeniu jeho zdravia.

21. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

22. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľ ani netvrdil.

23. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie ohľadom potreby dočasnej neodkladnej úpravy zverenia dieťaťa do starostlivosti matke a styku otca s maloletou, v rozsahu ako okresný súd, pretože bolo dostatočne osvedčené, že je to v jej záujme a že si to vyžadujú pomery v rodine. Pripomína odvolací súd, že inštitút neodkladného opatrenia v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o mal. deti má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené, do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

24. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd konštatuje, že maloleté dieťa s otcom nepochybne má vytvorený vzťah a tiež, že je len v jej záujme, aby sa citové väzby k otcovi prehlbovali a nedochádzalo k odcudzeniu s otcom. Zvýrazňuje odvolací súd, že je potrebné si predovšetkým uvedomiť, že v tomto prípade nejde o sporové konanie, a preto ani nikto z účastníkov nemôže zaznamenať skutočný úspech vo vzťahu k svojim podaniam, nevyvodením z nich však potrebných dôsledkov, bez ohľadu na to, kto je ich iniciátorom, by mohlo, ale dôjsť k poškodeniu záujmov mal. dieťaťa do takej miery, ktorá by nemusela byť reparovateľná. Preto ani určujúcim kritériom pre rozhodnutie o návrhu matky a odvolaní otca nie je zistenie, ktorý z rodičov a v akej miere participoval na aktuálne zistených skutkových okolnostiach ich vzájomného vzťahu, ale určujúcim je, či dopad všetkých skutkových okolností, ktoré uviedol okresný súd, vo svetle záujmu maloletej a jej ochrany, dôvodne neindikujú k dočasnej diferentnej úprave styku otca s maloletou, ako bola nastolená rozsudkom okresného súdu č.k. 7P/57/2023-79 zo dňa 16.08.2023.

25. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, je súd povinný skúmať, či je dočasná úprava pomerov maloletých detí v záujme maloletých detí. Odvolací súd zároveň konštatuje, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je nutné použiť interpretáciu účelu neodkladného opatrenia v súlade s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, výsledkom ktorého nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv ako určitého štandardu, teda neodkladné opatrenie upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom je možno realizovať i neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovy prítomnosťou či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Rodičovské práva a povinnosti sú budované

na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme dieťaťa, aby mu nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd).

26. Odvolací súd vo vyvolanom odvolacom konaní, vzhľadom na vyššie uvedené skúmal, či je dočasná úprava pomerov maloletej napadnutým uznesením v jej záujme.

27. Odvolací súd, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci, v ktorej neodkladným opatrením dočasne zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil.

28. V danom prípade bolo aj podľa odvolacieho súdu osvedčené, že rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/57/2023-79 zo dňa 16.08.2023 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola mal. A. B. na čas po rozvode zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždenným intervalom striedania, výživné nebolo určené. Medzi rodičmi sa však vážnym spôsobom narušili vzťahy a každý z nich má iné predstavy o výchove dieťaťa. Aktuálne sa problémy rodičov prelínajú s rodičovskými povinnosťami. Okresný súd konštatoval, že z vyjadrenia kolízneho opatrovníka (ale aj správy OR PZ v Dolnom Kubíne, Obvodné oddelenie PZ Trstená zo dňa 26.04.2024 č.l. 44 spisu) mal osvedčené, že dňa 12.04.2024 došlo v súvislosti s pádom z elektrickej kolobežky, ktorú viedol otec maloletej k zraneniu maloletej, pričom otcovi maloletej bolo v čase o 21:36 hod. nameraná hodnota 0,66mg/l alkoholu po vykonaní jeho dychovej skúšky, v dôsledku čoho maloletá bola hospitalizovaná na detskom oddelení HNŠP v Trstenej, kde počas celej hospitalizácie bola s ňou prítomná matka, prepustená bola dňa 17.04.2024 do domácej starostlivosti. Z predbežnej prepúšťacej správy (č.l. 10 spisu) vyplýva, že je potrebné sa do 3 dní s mal. hlásiť u jej obvodnej pediatričky, kontrola na chirurgickej ambulancii, sledovať stav dieťaťa, pri zvracaní, zvýšenej spavosti vyhľadať lekára, možnosť navštíviť klinického psychológa, o čom bola matka poučená. Z uvedeného, podľa okresného súdu, ale aj podľa zistení odvolacieho súdu vyplývalo, že liečba mala ešte určitý čas pokračovať. Zo správy kolízneho opatrovníka tiež vyplýva, že mal. A. uviedla, že ľúbi ocina aj maminu. Teraz by chcela zostať s maminou, ale chce ísť aj k ocinovi. Chcela by viac času tráviť s maminou. Otec mal. uviedol, že mu záleží, aby striedavá osobná starostlivosť prebiehala aj naďalej. Má svoju dcéru rád a neskutočne ho mrzí, čo sa stalo. Chce jej byť na blízku. Súčasťou spisového materiálu sú aj podnety príbuzných otca ohľadne zdravotného stavu matky, ktoré preveril kolízny opatrovník s negatívnym výsledkom. Otec v podanom odvolaní namietal rozhodnutie okresného súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a nesprávne skutkové závery okresného súdu, keďže deň 12.4.2024, bol piatok a maloletá na druhý deň nešla do školy, vyčítal okresnému súdu, že vychádzal len podľa neho z ničím nepreukázaných skutočností, že s maloletou išiel do miestneho pohostinstva, že ignoroval jej denný režim, únavu a vek, potreby, pričom poukázal i na Čestné prehlásenie z 06.05.2024 (č.l. 71 spisu). Odvolací súd preskúmal kompletný obsah spisového materiálu z úradnej povinnosti, s dorazom na odvolacie námietky a skutočnosti tvrdené otcom v odvolaní, avšak nenašiel dôvod odkloniť sa od záverov okresného súdu. Pre odvolací súd rozhodnými dôvodmi pre závery prijaté v odvolacom konaní boli skutočnosti, že v čase, keď bola maloletá v opatere otca, došlo vo večerných hodinách k pádu maloletej z elektrickej kolobežky, ktorú viedol otec maloletej k zraneniu maloletej, pričom otcovi maloletej bolo v čase o 21:36 hod. nameraná hodnota 0,66mg/l alkoholu po vykonaní jeho dychovej skúšky. K vyhodnoteniu tejto udalosti v napadnutom uznesení, okresný súd uviedol, že si je vedomý toho, že úraz je vecou nešťastnej náhody, avšak zdôraznil, že v tomto prípade k vzniku úrazu významným spôsobom prispela nezodpovednosť otca, kedy viedol elektrickú kolobežku s dieťaťom pod vplyvom alkoholu, po zotmení a bez použitia ochranných prostriedkov pre dieťa, tak odvolací súd s okresným súdom súhlasí. Okresný súd v napadnutom uznesení tiež konštatoval, že mal z pohovoru s mal. dieťaťom osvedčené, že požívanie alkoholických nápojov otcom nie je ojedinelou záležitosťou, ale otec alkoholické nápoje požíva na pravidelnej báze, aj v čase, keď je dieťa v jeho osobnej starostlivosti. Otec v odvolaní uvedené osvedčenie namietal a nesúhlasil s ním. Zo správy kolízneho opatrovníka však podľa zistení odvolacieho súdu vyplýva aj, že maloletá v domácom prostredí vypovedala 2x v neprítomnosti matky a uviedla, že keď je u ocina, tak sa väčšinou hrá s babkou a ocino chodí na pivo, „Chcela by viac času tráviť s maminou“ (č.l. 36 spisu). Odvolací súd vzhľadom i na uvedené skutočnosti, obsah spisového materiálu, nemal potom vytvorený dostatočný priestor na

odklon od záverov okresného súdu, ktoré zodpovedajú, napriek odvolacím námietkam otca, obsahu spisového materiálu. Odvolací súd považuje podstatné uviesť, že skutočnosti uvádzané okresným súdom v súhrne, v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s dôrazom na jeho dočasnosť, vo vzťahu ku skutku zo 12.04.2024, pri ktorom došlo v súvislosti s pádom z elektrickej kolobežky, ktorú viedol otec maloletej k zraneniu maloletej, pričom otcovi maloletej bolo v čase o 21:36 hod. nameraná hodnota 0,66mg/l alkoholu po vykonaní jeho dychovej skúšky, hoci je možné vnímať, že úraz je vecou nešťastnej náhody, avšak v tomto prípade k vzniku úrazu významným spôsobom prispela nezodpovednosť otca, ktorý viedol elektrickú kolobežku s dieťaťom pod vplyvom alkoholu, po zotmení a bez použitia ochranných prostriedkov pre dieťa, z pohovoru s mal. dieťaťom bolo osvedčené, že požívanie alkoholických nápojov otcom nie je ojedinelou záležitosťou, ale otec alkoholické nápoje požíva aj v čase, keď je dieťa v jeho osobnej starostlivosti, čo nie je pozitívnym výchovným vzorom pre dieťa, zvlášť, keď otec dieťa so sebou berie aj do pohostinských zariadení. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zobrať tak okresný súd, ako aj krajský súd do úvahy názor aj mal. dieťaťa, ktoré síce deklarovalo silný citový vzťah k obom rodičom, vyjadrilo však želanie teraz zotrvať u matky a tiež uviedlo, že v čase, keď je u otca, tak sa jej otec venuje málo a väčšinou sa jej venuje babka, otec chodí na pivo. Nebolo relevantne spochybnené, že otec primäl dieťa, aby v čase, keď je u matky, nosilo hodinky, prostredníctvom ktorých je možné sa s dieťaťom telefonicky skontaktovať, zatiaľ čo v čase, keď je u otca, tieto hodinky nosiť nemusí, čo je i podľa odvolacieho súdu, vzhľadom na všetky okolnosti vyplývajúce z obsahu spisu možné vnímať aj ako spochybňovanie pred dieťaťom rodičovských kompetencií matky, a nielen ako otec uvádzal o umožnenie kontaktu dieťaťa s ním. Nemožno prehliadnuť obsah spisového materiálu od č.l. 37 do č.l. 41 spisu listiny, z ktorých je možné prijať záver o tom, v zhode s okresným súdom, že rodičovské kompetencie matky spochybňujú aj blízki príbuzní otca dieťaťa, ako vyplýva z viacerých ich podnetov, ktoré boli doručené kolíznemu opatrovníkovi.

29. K odvolaniu otec pripojil Čestné prehlásenie zo dňa 06.05.2024 K. L. (č.l. 71 spisu, ďalej aj len „Prehlásenie“). Odvolací súd sa dôsledne oboznámil uvedeným Prehlásením výhradne pre účely rozhodnutia v tomto odvolacom konaní a konštatuje, že nezistil z neho také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na skutkové a právne závery rozhodnutia okresného súdu. Uvedené Prehlásenie, podľa odvolacieho súdu, bez ďalšieho nevyvracia osvedčené skutočnosti, že otec dňa 12.04.2024 bol pod vplyvom alkoholu, že k predmetnému skutku došlo za súmraku, že neboli použité ochranné prostriedky pri jazde kolobežkou, že dieťa v čase po predmetnom skutku vypovedalo pred kolíznym opatrovníkom, že chce viac času tráviť s matkou, že otec maloletej poskytol hodinky za účelom, o ktorom vypovedala maloletá (č.l. 36 spisu), že sama maloletá uviedla, že ocinko hovorí škaredo o maminke, že maloletá uviedla, že keď je u ocina, tak väčšinou sa hrá s babkou a ocino chodí na pivo (rub č.l. 35 spisu), a tiež nevyvracia skutočnosti vyplývajúce z listín od č.l. 37 do č.l. 41 spisu listiny, z ktorých je možné prijať záver o tom, že rodičovské kompetencie matky spochybňujú aj príbuzní otca.

30. Odvolací súd považuje za podstatné uviesť, že ak osvedčené skutočnosti následne splňajú atribút vysokej pravdepodobnosti, tak súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiachnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva, legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechaná výlučne na úvahe súdu, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

31. Okresný súd v napadnutom uznesení výrokom III. rozhodol tak, že otec, je povinný „platiť na výživu maloletej A. B., nar. X. XX. XXXX sumou 100 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom doručenia tohto uznesenia.“ Matka v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnila výživné vo výške 150 Eur, otec v odvolaní žiadal návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celosti zamietnuť, matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v tejto časti nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu. Rozsah výživného určeného podľa § 366 CMP je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcich zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisového materiálu k momentu rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní otca mal odvolací súd zato, že okresným súdom stanovené výživné zodpovedá požiadavkám stanoveným § 366 CSP. Krajský súd vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu pripomína, že neodkladným opatrením podľa § 366 CMP sa nevychádza z pomerov povinnej a oprávnenej osoby zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho

predpisu (Zákona o rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania. Keďže v preskúmvanej veci je vo svojej podstate predmetom konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a v tej súvislosti aj úprava vyživovacej povinnosti rodičov na maloleté dieťa, na preukázanie týchto skutočností je nepochybne nevyhnutné vykonať dokazovanie, ktoré presahuje možnosti, ktoré má súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je ani zosúladenie právneho stavu so stavom faktickým, čo bude predmetom konania vo veci samej.

32. Krajský súd na záver zdôrazňuje, že inštitút neodkladného opatrenia je výnimočným procesným prostriedkom, preto sa v prvom rade majú ohľadne maloletého dieťaťa dohodnúť rodičia a za účelom prijatia najlepšieho rozhodnutia pre svoje dieťa náležite komunikovať (nestávať jeden druhého pred hotovú vec, neodsúvať riešenie problému všeobecnými frázami,...) a prípadne stavať maloleté dieťa do ťaživých situácií.

33. Odvolací súd, preto považuje v nadväznosti na uvedené do pozornosti rodičov dať, že akokoľvek by sa súd pri svojom rozhodovaní snažil prostredníctvom svojho rozhodnutia vo svetle ochrany záujmov maloletej ako určujúceho kritéria, nastaviť ideálne podmienky pre jej ďalší zdravý fyzický a psychický vývoj, reálne to môžu zabezpečiť prostredníctvom svojej skutočnej (nie len formálne verbalizovanej) rodičovskej zodpovednosti, súčasťou ktorej musí byť objektívne a citlivé vnímanie potrieb detí, jedine samotní rodičia, pričom zostáva veriť, že si to aj v posudzovanej veci skutočne uvedomia, keďže škody, ktoré by mohli byť na psychike maloletej napáchané vo svetle realizovania, či násilného presadzovania vlastných egoistických predstáv toho-ktorého rodiča, prostredníctvom maloletej ako rukojemníčky, pri vybavovaní si dôvodov a následkov svojich narušených vzťahov, by už nemuseli byť skonvalidovateľné.

34. Obidvaja rodičia si musia tiež uvedomiť, že ich prvoradou úlohou je prispievať k vytvoreniu priaznivých podmienok, nevyhnutných pre zdravý, psychický a fyzický vývoj maloletej a neuprednostňovať pred ňou svoje vlastné životné predstavy. Pokiaľ sa totiž konfliktné vzťahy rodičov, či ich konanie, a to v akomkoľvek smere dostanú do kolízie so záujmom dieťaťa, prípadne budú mať za následok preukázanie reálnej snahy jedného rodiča zmať kontakty maloletej s druhým rodičom prostredníctvom účelových konaní, či pokračujúcich vzájomných difamujúcich tvrdení, teda takých, ktoré by sa dokazovaním vo veci samej ukázali ako bezzákladné, bude nepochybne vecou súdu zasiahnuť s rovnakou razanciou ako v prípade, ak by sa ukázali ako pravdivé, či dokonca maloletú ohrozujúce.

35. V závere odvolací súd uvádza, že neodkladné opatrenie v danom prípade nie je rozhodnutím konečným, jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov konania. V konaní vo veci samej bude vykonané riadne dokazovanie na základe ktorého bude možné ustáliť úpravu výkonu rodičovských práv a povinností sledujúci pritom primárne záujem maloletého dieťaťa.

36. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že je potrebné zo strany súdu v ďalšom konaní zamerať procesnú činnosť spôsobom, aby čo najrýchlejšie boli vykonané všetky úkony potrebné na vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci. Až meritórne rozhodnutie vo veci samej môže vnieť do právnych vzťahov účastníkov stabilitu, keď sa rozhodne, aké bude výchovné prostredie dieťaťa, ako sa druhý z rodičov, ktorému dieťa nebude zverené do osobnej starostlivosti, bude podieľať na realizácii rodičovských práv povinností. Odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil v zmysle úpravy § 387 ods. 1 CSP.

37. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia krajský súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom   hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.